

Ακολουθεί η τέταρτη με αριθμό **770/5-6-2020** επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλευτού **Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος** κυρίας Γαρουφαλιάς (Λιάνας) Κανέλλη προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Τον κίνδυνο μη λειτουργίας του 2ου Κέντρου Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (ΚΕΣΥ) Β' Αθήνας με έδρα την Αγία Παρασκευή λόγω έλλειψης στέγης».

Κυρία Κανέλλη, καλησπέρα και καλή εβδομάδα. Έχετε δύο λεπτά στη διάθεσή σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλησπέρα και καλή εβδομάδα σε όλους και μακάρι να βγει και καλά ο μήνας!

Κυρία Υπουργέ, το δεύτερο ΚΕΣΥ, το Κέντρο Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης είναι στην Αγία Παρασκευή. Καλύπτει Αγία Παρασκευή, Παπάγου, Χολαργό, Βριλήσσια, Πεντέλη, Χαλάνδρι, Νέο Ψυχικό. Από τα τριάντα εξίμισι με τριάντα οχτώ χιλιάδες παιδιά, ένα 30% είναι παιδιά ανάπηρα, παιδιά που χρήζουν ειδικής στήριξης, υποστήριξης και αξιολόγησης.

Τώρα τι έχει συμβεί; Κάποιος πρέπει να συνειδητοποιήσει τι έχει συμβεί. Εμένα μου φαίνεται σχεδόν τραγικό να κάνω εγώ αυτήν την ερώτηση σήμερα. Δεν έπρεπε να την κάνω. Στην ελληνική πολιτεία δεν έπρεπε να υπάρχει το πρόβλημα. Πώς να σας το πω; Δεν έπρεπε, δεν γίνεται και ειδικά μεσοσύνης της κρίσης και με ό,τι τράβηξαν αυτά τα παιδιά και οι γονείς τους εν μέσω της κρίσης, με τα προβλήματα που προέκυψαν μέσα στην κρίση.

Ήταν μια πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ να φτιαχτεί αυτό το κέντρο. Αυτονόητο ήταν ότι έπρεπε να έχει φτιαχτεί προ πολλού έναν τέτοιο κέντρο, το ΚΕΣΥ. Έγινε, αλλά δεν πήραν καμμία πρόβλεψη. Δεν έκαναν κανένα σχεδιασμό για το πώς θα λειτουργήσει αυτό το πράγμα.

Αυτό γίνεται τον Δεκέμβριο του 2018. Από τον Δεκέμβριο του 2018 φτάνουμε, μεσούντος του κορωνοϊού, στον Ιούλιο του 2020 στο συγκεκριμένο κέντρο, πέρα από τους υπερβάλλοντες εαυτών επιστήμονες, καθηγητές, δασκάλους, όλους τους ανθρώπους που κάνουν τα αδύνατα δυνατά σε συνθήκες αναπλήρωσης, και δεν υπάρχει κτήριο. Προχειρώς στεγάστηκαν.

Προσέξτε για τι μιλάμε τώρα. Για γονείς και παιδιά που χρήζουν αξιολόγησης και αντιμετώπισης - προσέξτε- μιλάμε για τρεισήμισι, τεσσεράμισι χιλιάδες παιδιά. Ήταν σε συλλόγους γονέων, σε αποθήκες. Το ΚΕΣΥ είναι σπασμένο σε πέντε-έξι-επτά κτήρια. Δεν ξέρω πόσα είναι. Είναι, δηλαδή, αδιανόητο. Ξεπερνά τη λογική.

Μπήκε σε μια διαδικασία να μισθωθεί κτήριο ενάμισι χρόνο. Δεν θέλω να κάνω τώρα μικροπολιτική. Θα μου ήταν απίστευτα εύκολο να κάνω μικροπολιτική περί μισθώσεων, περί κτηρίων, περί ιδιοκτησίας, περί κρατικών κτηρίων κ.λπ.. Θα μου ήταν πανεύκολο αυτήν τη στιγμή να βγάλω πέντε πρωτοσέλιδα και να μείνουν αυτές οι ατάκες και πάλι να ξεχαστούν τα παιδιά που είναι εκεί. Δεν υπάρχει κτήριο. Δεν υπάρχει τίποτα.

Θέλω να επισημάνω κάτι και θέλω να ακουστεί εδώ με αφορμή αυτήν την ερώτηση. Ειλικρινά, σας το λέω. Θέλω να μου απαντήσετε και, ενδεχομένως, να πρέπει και στη δευτερολογία σας να το κάνετε. Αν μπορέσω εγώ να μιλήσω, να σας εξηγήσω κάτι: Για οποιαδήποτε άλλη κατηγορία μαθητών, ακόμη και με συνθήκες κορωνοϊού, ακόμη και με συνθήκες επιδημίας, μπορεί και να υπάρξει και μια καθυστέρηση και να πάμε και λίγο πιο πίσω και να φάμε και δεκαπέντε ημέρες και να φάμε και ένα μήνα -ξέρετε τι εννοώ- να κάνουμε και εκ περιτροπής. Ας υποθέσουμε ότι τα κάνουμε συνεργαζόμενοι όλοι μαζί λόγω εκτάκτων αναγκών. Σε αυτά τα παιδιά καθυστέρηση αξιολόγησης;

Γιατί την έκανα τώρα αυτήν την ερώτηση εγώ; Γιατί την έκανα; Γιατί η 1η Σεπτεμβρίου είναι πολύ κοντά και αυτό το πρόβλημα πρέπει να έχει λυθεί την 1η Σεπτεμβρίου. Δεν γίνεται να μην έχει λυθεί. Δεν με παίρνει να σας πω ότι μπορεί να κοπούν πολλοί λαιμοί και πολλά πόδια για να βρεθεί η λύση και πρέπει να κοπούν -πώς να το κάνουμε, δηλαδή- και να εξασφαλιστούν αυτοί οι άνθρωποι.

Δεν είναι δυνατόν! Γονείς και παιδιά είδατε ότι έφτασαν να ζητάνε μόνοι τους γιατί δεν υπήρχαν οι κατάλληλες συνθήκες. Όταν πρέπει να περάσεις από τρεις δασκάλους για να γίνει μια αξιολόγηση, από τρεις ειδικούς, και πας σε πέντε διαφορετικά κτήρια, φανταστείτε τι πέρασαν αυτοί οι άνθρωποι μέσα στον κορωνοϊό. Να μην έλθουμε τώρα να το λύσουμε το πρόβλημα εν όψει της κατάστασης;

Ωραίες είναι οι ιδέες. Και εγώ μπορεί να έχω μια πολύ ωραία ιδέα να στήσω ένα πολύ ωραίο ίδρυμα και μετά να μου μείνει το ίδρυμα στα χαρτιά, οι άνθρωποι να είναι εκκρεμείς, οι γονείς να είναι εκκρεμείς και οι αξιολογήσεις.

Έχω διαβάσει και τι δοκιμάσατε να κάνετε ως Υπουργείο και μεσούντος του κορωνοϊού να δοθεί προτεραιότητα στη Γ' Λυκείου. Εδώ δεν υπάρχει χρόνος στον οποίο να μπορούν αυτά τα παιδιά και οι οικογένειές τους να μας συγχωρήσουν γιατί είπαμε «μα η γραφειοκρατία, μα το κτήριο, μα τα κονδύλια, μα το ένα, μα το άλλο», για να μπορέσουν να ενταχθούν σε ένα σύστημα που να είναι συμβατό, αυτό που έχει εμπνευστεί κάποιος και θέλει να κάνει να είναι συμβατό με την πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Κανέλλη.

Στην ερώτηση θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Σοφία Ζαχαράκη.

Κυρία Ζαχαράκη, καλησπέρα, καλή βδομάδα! Έχετε τρία λεπτά στη διάθεσή σας.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Καλή εβδομάδα!

Και δοθείσης της ευκαιρίας και της ερώτησης, της πολύ ενδιαφέρουσας ερώτησης της κ. Κανέλλη, να σημειώσω ότι μετά την πρώτη μέρα των πανελλαδικών εξετάσεων υπήρξε μια ομαλή διεξαγωγή. Ξέρω ότι όλοι έχετε ενεργό ενδιαφέρον για το τι έγινε σε όλη την Ελλάδα. Τουλάχιστον τα πρώτα στοιχεία από τις δεκατρείς Περιφερειακές Διευθύνσεις δείχνουν μια ομαλή διεξαγωγή της πρώτης μέρας.

Καλή επιτυχία και στα παιδιά μας των Επαγγελματικών Λυκείων που ξεκινούν αύριο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Καλή επιτυχία!

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Κανέλλη, οφείλω να αναγνωρίσω και δημοσίως το ενεργό ενδιαφέρον σας για την ειδική αγωγή -είναι διαχρονικό- και ξέρω ότι δεν είναι μόνο η συγκυρία τώρα αυτής της δυσκολίας στο 2ο ΚΕΣΥ της Β' Αθήνας. Είναι μια πολυπληθής περιοχή, στην οποία έχει τύχει να υπηρετήσω κιόλας ως υπάλληλος Διεύθυνσης Εκπαίδευσης εκεί. Έχει, πράγματι, αυξημένες ανάγκες και με τα χρόνια, μάλιστα, ειδικά στο κομμάτι των ειδικών μαθησιακών αναγκών, έρχεται αυτό και εντείνεται. Άρα, υπάρχει και μάλιστα -θα έλεγα- έντονο το ζήτημα.

Όλοι προσεγγίζουμε αυτό το θέμα με δέουσα ευαισθησία. Στη δευτερολογία θα έχω την ευκαιρία να κάνω -αν θέλετε- και έναν μικρό απολογισμό, χωρίς να θελήσω να κουράσω το Σώμα, για το τι έχει γίνει φέτος ειδικά για τα ΚΕΣΥ και τι προτιθέμεθα να κάνουμε και ως προς το ουσιαστικό κομμάτι της συμβουλευτικής. Υπάρχει μια σημαντική πρωτοβουλία που θα ήθελα σήμερα να ανακοινώσω.

Για το συγκεκριμένο θέμα, τη στέγαση του 2ου ΚΕΣΥ, ξέρετε ότι έχουμε ενδιαφέρον, δεν έχουμε αρμοδιότητα, βέβαια, γιατί για το κομμάτι της στέγασης είναι κατά νόμο η αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Αττικής. Όμως, δεν θέλω να αφήσουμε κάτι αναπάντητο, ειδικά σε αυτούς που αυτή τη στιγμή αγωνιούν για το τι γίνεται. Θέλω να παραθέσουμε το ιστορικό και το τι μέλλει γενέσθαι, σύμφωνα τουλάχιστον με τα στοιχεία τα οποία μας έδωσαν οι αρμόδιες υπηρεσίες.

Σωστά αναφέρετε στην ερώτησή σας -και το αναφέρατε και στην πρωτολογία- ότι παρά την ίδρυση των νέων ΚΕΣΥ και τη μετεξέλιξη των παλιών δομών με τον ν. 4547/2012 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η προηγούμενη κυβέρνηση, φρόντισε να τα ιδρύσει, αλλά δεν φρόντισε να τα στελεχώσει ούτε καν να μεριμνήσει για τη στέγαση. Το ίδιο ζήτημα, μάλιστα, αντιμετωπίζουμε και στη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, την οποία στηρίζουμε, αλλά με δεδομένες τις αίθουσες και τις δυσκολίες οι οποίες υπάρχουν. Είδαμε, λοιπόν, το ίδιο *modus operandi*, τον ίδιο τρόπο λειτουργίας και στα ΚΕΣΥ.

Η απελθούσα διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής είχε ξεκινήσει τη διαδικασία εκμίσθωσης, αλλά δεν είχε γίνει τίποτα περαιτέρω. Κατατέθηκαν εμπρόθεσμα δύο αιτήσεις με προσφορές, οι οποίες ελέγχθηκαν από την αρμόδια Επιτροπή Καταλληλότητας. Και από τις 19 Δεκεμβρίου, σύμφωνα με το πρακτικό της Επιτροπής, η Επιτροπή Καταλληλότητας θεώρησε ότι με βάση τη διακήρυξη έκρινε ότι η πρώτη προσφορά από την εταιρεία, ο προσφερόμενος, λοιπόν, από την εταιρεία χώρος δεν είναι κατάλληλος, επειδή δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις επιφάνειας της διακήρυξης.

Ποιο ήταν το επόμενο βήμα; Ξέρω ότι ακούγεται διαδικαστικό, αλλά είναι σημαντικό για το ιστορικό. Η προσφορά, λοιπόν, της εν λόγω εταιρείας κρίθηκε ακατάλληλη και λόγω ακαταλληλότητας απορρίφθηκε.

Επόμενη απόφαση, λοιπόν, της Οικονομικής Επιτροπής, η υπ' αριθμόν 15, προχώρησε τη διαδικασία, όρισε ότι η διαδικασία εκμίσθωσης θα ήταν με τη μόνη υπάρχουσα άλλη εμπρόθεσμη προσφορά, η οποία είχε κριθεί κατάλληλη βάσει του ιδίου ως άνω πρακτικού που ανέφερα. Ορίστηκε, λοιπόν, η διενέργεια μειοδικής δημοπρασίας για τις 4 Φεβρουαρίου.

Θυμίζω ότι μετά τις 4 Φεβρουαρίου υπήρξε και η όλη περίοδος με τον κορωνοϊό, υπήρξαν όλες οι καθυστερήσεις, πλην όμως προηγήθηκε η ένσταση της πρώτης εταιρείας της οποίας είχε κριθεί ο χώρος ακατάλληλος, με αποτέλεσμα η Επιτροπή να αποφασίσει την επανεξέταση της προσφοράς του ακινήτου της πρώτης ενιστάμενης εταιρείας από την Επιτροπή Καταλληλότητας, την αναβολή της ορισμένης για την 4η Φεβρουαρίου 2020 μειοδοτικής δημοπρασίας για χρονικό διάστημα κατόπιν της εξέτασης της ένστασης.

Μετά, όπως ανέφερα, είχαμε όλες τις καθυστερήσεις με το lockdown και τον κορωνοϊό. Εύλογα τότε δεν μπορούσαν να γίνουν ενέργειες επανεξέτασης της καταλληλότητας του ακινήτου της ενιστάμενης εταιρείας. Και μετά την άρση του lockdown διεξήχθη η επανεξέταση της καταλληλότητας του ακινήτου και αναμένεται το πόρισμα στο νέο πρακτικό της Επιτροπής, έτσι ώστε η διαδικασία εκμίσθωσης κτηρίου να ολοκληρωθεί.

Στο δεύτερο κομμάτι θα φύγω από το ζήτημα του κτηρίου, γιατί μιλήσατε για το πολύ σημαντικό κομμάτι των υπηρεσιών. Εδώ θέλω να τονίσω ότι παρά τον κατακερματισμό που αυτή τη στιγμή γεωγραφικά υφίστανται στη Β' Αθήνας τα ΚΕΣΥ, οι υπηρεσίες λειτουργούν με δυσκολίες σίγουρα, αλλά νομίζω ότι θα ήμουν άδικη αν δεν επαινούσα τους τριάντα οκτώ υπαλλήλους του Β' ΚΕΣΥ αυτή τη στιγμή που, έστω και με αυτόν τον κατακερματισμό, προσπαθούν να φέρουν εις πέρας τα πολλά αιτήματα και τα εκκρεμή αιτήματα που έχουν οι πολίτες για τα παιδιά τους για το θέμα των γνωματεύσεων.

Θα επανέλθω όμως και με άλλες κινήσεις που νομίζω είναι σημαντικές να αναφερθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Ζαχαράκη.

Κυρία Κανέλλη, έχετε τρία λεπτά για τη δευτερολογία σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Λοιπόν, για να μείνουμε στα πλαίσια μιας λογικής, το πρώτο πράγμα που σας λέω είναι ότι αυτοί οι τριάντα οκτώ που τους επαινείτε δεν τους φτάνει να τους επαινείτε. Τους επαινούν οι γονείς, τους επαινούμε όλοι μας, το ξέρουν καλά.

Και να σας πω ότι αύριο θα είναι μαζί με όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους όλων των δομών υγείας και παροχής τέτοιων υπηρεσιών στον δρόμο σε διαδήλωση. Γιατί δεν μπορούν να αρκούνται μονίμως στο χειροκρότημα και την καλή κουβέντα. Δηλαδή έχει καταντήσει -ειδικά και λόγω των τελευταίων συνθηκών, ξέρετε- σχεδόν ειρωνικό. Δεν το λέω προσωπικά για εσάς. Το λέω γενικότερα, ακόμη και για την κοινωνία.

Δεν μπορεί να αρκείται κάποιος στα καλά λόγια. Είναι σαν τη ζάχαρη που δίνεις στο άλογο. Δεν μπορεί ένα άλογο να ζήσει μόνο με λίγη ζάχαρη. Πώς να το κάνουμε δηλαδή; Αυτό λοιπόν πρέπει να τελειώσει. Και πώς θα τελειώσει; Πρέπει να μονιμοποιηθούν οι περισσότεροι απ' αυτούς, αν όχι όλοι. Όλοι! Εννοούμε οι πληρούντες τις προϋποθέσεις. Στην πλειονότητά τους είναι σε συνθήκες συνεχούς αναπλήρωσης.

Δεύτερον, να διευκολυνθούν -αυτό που λέτε εσείς- οι δυσκολίες. Τι πάει να πει «υπάρχουν δυσκολίες»; Γιατί πρέπει να τους βγαίνει η ψυχή για να κάνουν τη δουλειά τους; Επειδή φτάνει οι συνθήκες, όχι επειδή αγανακτούν με το είδος της δουλειάς που επέλεξαν, που μπορούν και είναι σε θέση να κάνουν. Άρα, λοιπόν, τι χρειάζονται; Χρειάζονται απλώς ένα κτήριο; Προφανώς δεν χρειάζονται απλώς ένα κτήριο. Είναι όμως το κτήριο ικανό να μην μπορεί ο άλλος να προγραμματίσει ούτε και να τοποθετήσει τις ώρες, να έχει την κατάλληλη μορφή οργάνωσης του χρόνου και της παροχής αυτών που πρέπει να παρασχεθούν στα παιδιά με διαφορετικά προβλήματα. Και αν από τον Σεπτέμβριο υπάρξει, λέω, δεύτερο κύμα, τι θα γίνει;

Εγώ θέλω λοιπόν από εσάς τρεις δεσμεύσεις. Πρώτον, να προχωρήσετε στη μονιμοποίηση των ανθρώπων πάση θυσία, έστω και κατ' εξαίρεση. Το δεύτερο πράγμα είναι τότε θα ανοίξει το κτήριο. Το τι έγινε και τι δεν έγινε γραφειοκρατικά δεν μπορεί να αφορά ούτε τους γονείς ούτε τα παιδιά, ούτε αν τσακώθηκαν οι εταιρείες μεταξύ τους ούτε αν είχαμε δικαιοστάσιο λόγω κορωνοϊού. Αυτά δεν τους αφορούν.

Είναι μπροστά ο εφιάλτης -πίστεψέ με- της 1^{ης} Σεπτεμβρίου και ταυτόχρονα, είναι και η οργάνωση της ζωής των παιδιών και των γονιών. Ξέρετε πολύ καλά ότι, με βάση την αξιολόγηση, αλλά και με βάση τα παρεχόμενα, υπάρχουν παιδιά που θα πρέπει να πάνε με βοήθεια σε σχολείο. Σε ποιο σχολείο θα πάνε; Πώς θα πάνε; Κάτω από ποιες συνθήκες; Πώς θα ξεπεραστούν τα προβλήματα; Δεν είναι μόνο η Γ' Λυκείου και οι εξετάσεις.

Καλή επιτυχία σε όλα τα παιδιά που σήμερα έχουν μπει σε αυτή τη διαδικασία.

Κι ένα ουσιαστικό ζήτημα: Οι επιστημονικές υπηρεσίες δεν μπορεί να υπερκαλύπτονται από τη συναισθηματική φόρτιση, την αξιοποίηση της αναγνώρισης με έναν υπόγειο οίκτο, ο οποίος καμιά φορά ξεχειλίζει, υπό τη μορφή της τρυφερότητας στα παιδιά που είναι ανάπηρα και σε χίλια δύο άλλα. Διότι στο τέλος υπονομεύει ακόμη και τη δουλειά των ανθρώπων και την αντοχή των γονιών.

Διότι η τακτοποίηση του κτηριακού, του χρονικού, του εργαστηριακού και της αξιολόγησης δεν βρίσκει τις οικογένειες ούτε πλούσιες ούτε ήρεμες ούτε σίγουρες ότι θα έχουν δουλειά. Αυτές σηκώνουν και το μεγάλο βάρος των παιδιών αυτών κι έχουν το φιλότιμο και το κουράγιο να μην τα αφήνουν εκτός διαδικασίας παιδείας την ώρα που τα «φτύνουν». Επομένως, ίσως να παίρνετε κι ένα μάθημα.

Τόσα χρόνια απ' τα τόσα κτήρια που έχει το δημόσιο -τόσα κτήρια έχει το δημόσιο, μην μου πείτε ότι δεν υπάρχουν δημόσια κτήρια, θα τρελαθώ δηλαδή- τόσα πράγματα που έφτιαξε το δημόσιο -και ολυμπιάδες πέρασαν και χίλια δύο και τόσα κτήρια- τώρα με την απόφαση να είναι όλα αραιά, για να μην είναι πολύ κοντά να μην κολλάνε, δεν βρέθηκε ένας να σκεφτεί ότι αυτού του είδους τα κτήρια, ειδικώς γι' αυτές τις κατηγορίες επιστημόνων και παιδιών και οικογενειών, όφειλαν να είναι του κράτους, να είναι σταθερά, να είναι δεδομένα, να είναι μοντέρνα, να είναι σύγχρονα, να έχουν όλη την άνεση, για να μπορούν να εξυπηρετούν;

Και μου λέτε πάτε να ενοικιάσετε και κάνει μια εταιρεία μια προσφορά και πληρώνει το Δημόσιο. Με τι θα πληρώσει όλες αυτές τις προσφορές; Με τα λεφτά των εργαζομένων. Δεν έχουν πληρώσει οι εργαζόμενοι για να έχει το κράτος για αυτά τα παιδιά δικά του κτήρια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Κανέλλη.

Κυρία Ζαχαράκη, έχετε τρία λεπτά για τη δευτερολογία σας.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όταν, λοιπόν, αναφέρω ότι αυτό το ευχαριστώ, κυρία Κανέλλη, έχει να κάνει με το ότι οι υπηρεσίες αυτή τη στιγμή λειτουργούν, δεν έχει να κάνει με το ότι υπάρχει μια θεωρητική, αν θέλετε, ευγνωμοσύνη. Είναι πρακτική και θα το εξηγήσω τι σημαίνει πρακτικό.

Για αρχή, θα ήθελα να ενημερώσω ότι το η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων που υπηρετούν στο ΚΕΣΥ της Β' Αθήνας είναι μόνιμοι, δεν είναι αναπληρωτές. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι σε αυτό το σχολικό έτος, σε αντίθεση με πέρσι, από τις επτακόσιες περσινές πιστώσεις που δόθηκαν

για πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών, για ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, για την κάλυψη αναγκών ΚΕΣΥ και ΕΔΕΑΥ, φέτος διατέθηκαν χίλιες διακρίσεις.

Νομίζω ότι είναι μια σημαντική διαφορά. Επειδή δεν θέλω να σας κουράσω με αριθμούς, αν θέλετε να τα αφήσω ή να τα καταθέσω, να δούμε πόσοι περισσότεροι εκπαιδευτικοί, δάσκαλοι, μαθηματικοί, ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, λογοθεραπευτές, κατάλληλες δηλαδή υποστηρικτικές ομάδες...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα χρειαστούν.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα τα καταθέσω, για να δείτε ακριβώς τη διαφορά. Φέτος φαίνεται, αν θέλετε, εμπράκτως ότι το ενδιαφέρον δεν είναι θεωρητικό. Είναι κάτι το οποίο φεύγει από την ευχή και πάει στο εφικτό.

Ως προς το κομμάτι της δέσμευσης της μεταστέγασης της εκμίσθωσης, αντιλαμβάνεστε ότι θα ξέφευγε των δικών μας αρμοδιοτήτων. Εγώ είμαι εδώ πέρα για να απαντήσω και για το ιστορικό, αλλά και για το πού βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή. Λέω ότι θα κατατεθεί το πόρισμα. Ας δώσουμε το χρονικό περιθώριο, το οποίο ζήτησε η Περιφέρεια Αττικής.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πόσο είναι αυτό;

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με δεδομένη αυτή τη δυστοκία που υπήρχε, νομίζω ότι μιλάμε για εντός των ημερών να έχουμε το πόρισμα και να προχωρήσουν οι διαδικασίες. Είναι δεδομένη -τουλάχιστον και με επικοινωνία που είχαμε με τον κ. Πατούλη και τους συνεργάτες- η πρόθεση αυτό το πράγμα να μην είναι πλέον μια εκκρεμότητα, η οποία πραγματικά όλους τους ταλαιπωρεί και τους βασανίζει, γιατί δεν θέλουν κατακερματισμένες υπηρεσίες -να είστε σίγουρη- ειδικά σε αυτή την περίοδο του κορωνοϊού, που θα έπρεπε να διαχειριστούμε τα αιτήματα με μια άλλη ευελιξία. Και το κάναμε, γιατί και εν μέσω της πανδημίας τα ΚΕΣΥ έδωσαν και ηλεκτρονικά, πρέπει να σας πω, τις υπηρεσίες με διευκολύνσεις που δώσαμε και ήταν παρόντα στην ουσιαστική υποστήριξη των παιδιών και εξ αποστάσεως.

Επειδή, όμως, δεσμεύτηκα να αναφέρω και μια άλλη πρωτοβουλία που είναι σημαντική, πέραν των κτηρίων και πέραν του υλικοτεχνικού κομματιού, όπου θα πάω και στην κατάληξη της απάντησης, προωθούμε για πρώτη φορά πρόγραμμα για τη δημιουργία πρότυπων πρωτοκόλλων εκπαιδευτικής αξιολόγησης των μαθητών όλων των βαθμίδων, με καθολική εφαρμογή σε όλα τα ΚΕΣΥ σε όλη τη χώρα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος αξιολόγησης των μαθητών και είναι σημαντικό. Ήταν και διαχρονικό αίτημα των ΚΕΣΥ να υπάρχουν αυτά τα πρωτόκολλα και δεν τα δημιουργούν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι δεν είναι στο πεδίο. Τα δημιουργούν ειδικές ομάδες εργασίας, κάτω από ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα το οποίο έχει τον τίτλο «Προωθώντας την ενταξιακή εκπαίδευση: Αντιμετώπιση των προκλήσεων στη νομοθεσία, στην εκπαιδευτική πολιτική και στην πράξη». Αυτό είναι για την ουσία του έργου του ΚΕΣΥ. Θεωρώ ότι είναι ένα καλό νέο, αυτή η ύπαρξη δηλαδή των ειδικών πρωτοκόλλων για την εκπαιδευτική αξιολόγηση.

Πάω στο θέμα του υλικοτεχνικού εξοπλισμού, γιατί ένα κτήριο, αν δεν έχει εξοπλιστεί, θα είναι κάτι το οποίο δεν θα βοηθήσει και τους ανθρώπους τους οποίους ανέφερα.

Το τελευταίο, λοιπόν, έτος προχωράμε σε εξοπλισμό όλων των ΚΕΣΥ στη χώρα, με πεντακόσιους πενήντα τρεις νέους σταθερούς υπολογιστές, ενενήντα δύο πολυμηχανήματα πολλαπλών χρήσεων, εβδομήντα ένα φωτοαντιγραφικά, εβδομήντα έναν εξωτερικούς δίσκους και βέβαια θα υπάρχει ειδικός διαγωνισμός προμήθειας σύγχρονων αξιολογικών ψυχομετρικών εργαλείων, τα WISC. Οι άνθρωποι οι οποίοι παρακολουθούν από τα ΚΕΣΥ τώρα ξέρουν σε τι αναφέρομαι.

Εν συνόψει και για να μην κουράζω, προχωρούν λοιπόν οι διαδικασίες από μέρους της αρμόδιας Περιφέρειας Αττικής για την εύρεση ακινήτου όπου θα στεγαστούν συνολικά οι υπηρεσίες του Β' ΚΕΣΥ. Συγχρόνως, προχωράμε στη σύνταξη του οδηγού υποστήριξης, αλλά και των πρωτοκόλλων για το ουσιαστικό κομμάτι της βοήθειας των παιδιών που αξιολογούνται από τα ΚΕΣΥ.

Συγχρόνως -και το έχουμε αναφέρει και σε άλλες συνεδριάσεις της Βουλής- προχωράμε και στον διορισμό των μόνιμων εκπαιδευτικών, αλλά και του ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού στην ειδική αγωγή. Όλα αυτά δίνουν το σύνολο των δράσεων, αν θέλετε, που και αυτή τη στιγμή κάνουμε για να υποστηρίξουμε ουσιαστικά τα παιδιά και τις οικογένειές τους.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα προλάβετε την 1^η Σεπτεμβρίου;

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι στόχος. Για την μεταστέγαση, κυρία Κανέλλη, λέτε τώρα;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ναι.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τουλάχιστον απ' ό,τι μας μεταφέρθηκε από την Περιφέρεια Αττικής, είναι στόχος με το να λυθεί αυτή η εκκρεμής διαδικασία να προχωρήσουμε στη μεταστέγαση. Και είμαστε εδώ βέβαια να τα αποτιμήσουμε όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Ζαχαράκη.